

Ten gevolge van het conflict in het Midden-Oosten zijn de energie- en brandstofprijzen enorm gestegen. De federale wetgever heeft daarom in het kader van de energiesteunmaatregelen een fiscale stimulans uitgewerkt om werkgevers aan te moedigen hun vergoeding voor woon-werkverplaatsingen vrijwillig te verhogen gedurende een beperkte periode (mei t.e.m. juli 2026).

In ruil voor deze hogere vergoeding kunnen werkgevers een belastingkrediet krijgen zodat (een deel van) de extra kost wordt gecompenseerd. Tegelijk wordt voor werknemers een bijkomende vrijstelling in de personenbelasting voorzien zodat de hogere vergoeding niet meteen wegvloeit via de personenbelasting. De bepalingen hieromtrent zijn op 08.06.2026 inwerking getreden.

Toepassingsgebied

Woon-werkverplaatsingen

De steunmaatregel geldt uitsluitend voor **woon-werkverplaatsingen**. Professionele verplaatsingen komen derhalve niet in aanmerking.

Werknemers

De steunmaatregelen zijn bedoeld voor:

- Werknemers die zich met een **eigen wagen** (of motorfiets) naar het werk verplaatst, ongeacht of die (deels) op fossiele brandstof dan wel elektrisch rijdt;
- Werknemers die met een **bedrijfswagen** pendelen, op voorwaarde dat de werkgever niet tussenkomt in de brandstof- of laadkosten voor privéverplaatsingen;
- Werknemers die **carpoolen** naar het werk.

Zijn uitgesloten van het toepassingsgebied:

- Werknemers die zich naar het werk verplaatsen via een van volgende vervoersmiddelen: (elektrische) fietsen, speed-pedelecs, steps, hoverboards, segways etc.;
- Werknemers die met het openbaar vervoer naar het werk komen;
- Werknemers waaraan een forfaitaire vergoeding wordt toegekend, ongeacht of er een werkelijke woon-werkverplaatsing is (bijvoorbeeld door regelmatig thuiswerk).

Werkgevers

De steunmaatregelen gelden voor:

- Werkgevers uit de privésector;
- Werkgevers uit een beperkt aantal (autonome) overheidsbedrijven (bv. bpost, Proximus, ...);

De steunmaatregelen in het kader van de woon-werkverplaatsingen zijn niet van toepassing op bedrijfsleiders.

De steunmaatregelen zijn bovendien enkel van toepassing op woon-werkverplaatsingen binnen Belgisch grondgebied uitgevoerd door werknemers onderworpen aan de personenbelasting of de belasting niet-inwoners.

Vrijwillig karakter

Werkgevers kunnen de verhoging of de invoering van de vergoeding voor woon-werkverkeer vrijwillig toekennen, maar zijn daartoe in principe niet verplicht. Enkel indien de sector de verhoging zou opleggen, zal er sprake zijn van een verplichting. Bijgevolg vormt de verhoging of de invoering geen automatisch recht voor werknemers.

Bovendien is het belangrijk om te benadrukken dat deze verhoging kadert in een tijdelijke maatregel en geen enkel recht doet ontstaan buiten de betrokken periode, teneinde te vermijden dat de verhoging als een verworven recht zou kunnen beschouwd worden.

Voorwaarden

Om aanspraak te maken op de fiscale steunmaatregel, gelden onderstaande cumulatieve voorwaarden:

- De verhoging wordt toegekend voor woon-werkverplaatsingen tussen 01.05.2026 en 31.07.2026;
- De verhoging wordt uiterlijk op 31.10.2026 betaald;
- De verhoging wordt door de werkgever ten laste genomen;

Speciaal geval: uitzendkantoren

Een uitzendkantoor rekent als formele werkgever in principe de woon-werkvergoeding door aan de gebruiker. In dat geval komt de gebruiker in aanmerking voor het belastingkrediet, mits voldaan aan alle overige voorwaarden. Het uitzendkantoor kan dus enkel de toepassing van het belastingkrediet vragen als het de (verhoging van de) woon-werkvergoeding niet doorrekent aan de gebruiker.

- De verhoging moet schriftelijk vastgelegd zijn in een cao, in het arbeidsreglement, in de individueel arbeidsovereenkomst of een bijlage daarbij. De verhoging kan echter ook blijken uit interne communicatie (bv. intranet, e-mail ...).
- In geval er nog geen vergoeding voor woon-werkverkeer werd toegekend, dient de ingevoerde vergoeding minstens € 0,10/km te bedragen;
- De werkgever vraagt het belastingkrediet aan conform de voorgeschreven modaliteiten (zie verder).

Omvang bijkomende km-vergoeding en belastingkrediet

Het bedrag van het belastingkrediet is gelijk aan het aantal kilometer waarvoor een verhoging van de vergoeding voor woon-werkverkeer wordt toegekend vermenigvuldigd met het bedrag van de verhoging van de vergoeding voor woon-werkverkeer.

Het bedrag van de vergoeding dat in aanmerking wordt genomen voor het belastingkrediet is **beperkt tot 20% van de referentievergoeding** (vergoeding toegekend voor woon-werkverkeer in april 2026), met een **maximum van € 0,10/km**. Deze twee grenzen gelden ook in geval er nog geen vergoeding werd toegekend, maar er vanaf mei 2026 één werd ingevoerd.

Het gedeelte dat minstens een van die grenzen overschrijdt, zal niet worden gecompenseerd via het belastingkrediet en zal ook niet bijkomend fiscaal vrijgesteld worden bij de werknemer.

Voorbeeld 1

Een werkgever kent momenteel een vergoeding voor woon-werkverkeer met een eigen voertuig toe van € 0,15/km en besluit die te verhogen met € 0,05/km (dus tot € 0,20/km). Er kan dan een belastingkrediet worden verleend van € 0,03/km (= 20% van € 0,15).

Voorbeeld 2

Een werkgever kent momenteel geen vergoeding toe voor woon-werkverkeer met een eigen voertuig en besluit een vergoeding toe te kennen van € 0,10/km. Er kan dan een belastingkrediet worden toegekend van € 0,02/km (= 20% van € 0,10/km).

Vergoeding i.f.v. kostprijs van een treinabonnement

Een referentievergoeding kan ook bestaan uit de tussenkomst van de werkgever in functie van de kostprijs van een treinabonnement voor de afstand tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling. Die tussenkomst in functie van de kostprijs van een treinabonnement moet in het kader van de voorgestelde maatregelen wel worden omgerekend naar een vergoeding per kilometer. Let wel, de vergoeding is gebaseerd op de treinkaartprijzen (doorgaans opgelegd vanuit de sector), maar de werknemer verplaatst zich met de wagen naar het werk.

Voorbeeld

Een werkgever behoort tot een paritair comité waarin een woon-werkvergoeding geldt, gelijk aan 100% van de kostprijs voor een treinabonnement in functie van de enkele afstand tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling van een werknemer. Voor een werknemer die op 45 km (enkele afstand) van zijn werk woont, komt dit neer op een vergoeding van € 195,00/maand.

Voor een maand met 20 werkdagen bedraagt deze woon-werkvergoeding € 0,108/km (= € 195,00 / (45 x 2 x 20)).

Een verhoging van maximaal € 0,021/km zou volledig door het belastingkrediet kunnen worden gecompenseerd (= 20% van € 0,108).

Tip! Beperk de bijkomende km-vergoeding steeds tot 20% van de referentievergoeding (met een maximum van € 0,10/km) om het belastingkrediet optimaal te benutten en een bijkomende belasting voor de werknemer te vermijden.

Fiscale behandeling verhoging woon-werkvergoeding

Voor werkgever: tijdelijk belastingkrediet

In geval de werkgever de vergoeding voor woon-werkverkeer vrijwillig verhoogt voor de maanden mei t.e.m. juli 2026 of dergelijke vergoeding voor het eerst heeft ingevoerd vanaf mei 2026, kan hij onder bepaalde voorwaarden aanspraak maken op een tijdelijk belastingkrediet.

Wanneer deze vergoeding wordt toegekend rekening houdend met de grenzen zoals hierboven toegelicht, zal het volledige bedrag van de verhoging worden gecompenseerd door het belastingkrediet. De verhoging zal bijgevolg fiscaalneutraal zijn.

De (verhoging van de) woon-werkvergoeding waarvoor een belastingkrediet wordt verleend, is daarentegen niet-aftrekbaar als beroepskost in de personen- en vennootschapsbelasting. Dit om te vermijden dat het belastingvoordeel dubbel zou worden toegekend (aftrek als kost en krediet).

In geval het belastingkrediet niet kan worden toegekend voor de volledige (verhoging van de) woon-werkvergoeding vanwege overschrijding van het plafond (meer dan 20% van de referentievergoeding of meer dan € 0,10/km), dan kan het surplus wel als beroepskost worden afgetrokken.

Ondernemingen die geen of onvoldoende winst maken, zullen bovendien het bedrag terugbetaald krijgen via hun belastingen.

Voor werknemer: extra vrijstelling in personenbelasting

Om te vermijden dat werknemers de verhoogde tegemoetkoming meteen weer via de personenbelasting zouden zien verdwijnen, komt er een extra fiscale vrijstelling boven op de bestaande vrijstelling van de werkgeverstussenkomst ten belope van € 500,00 (inkomstenjaar 2026). Enkel de verhoging die binnen het belastingkrediet valt (20% met een maximum van € 0,10/km) komt in aanmerking voor deze extra fiscale vrijstelling.

Indien de verhoging de voorgeschreven grenzen overschrijdt, zal het surplus enkel worden aangerekend op de bestaande vrijstelling ten belope van € 500,00. Zodra dit plafond is bereikt, wordt de werkgeverstussenkomst in het woon-werkverkeer beschouwd als een belastbare vergoeding.

Voorbeeld

De werkgever verhoogt de woon-werkvergoeding tijdelijk van € 0,15/km naar € 0,20/km.

Een werknemer woont op 20 kilometer van zijn plaats van tewerkstelling. Hij gebruikt de eigen wagen om naar en van het werk te rijden. In de periode van 01.05.2026 – 31.07.2026 maakt hij die verplaatsingen gedurende 52 dagen en heeft hij daarbij recht op een bijkomende woon-werkvergoeding van € 104,00 (= 20 km x 2 x 52 x € 0,05/km).

Van die € 104,00 wordt € 62,40 (= 20 km x 2 x 52 x € 0,03) extra vrijgesteld. De rest van de bijkomende vergoeding (€ 104,00 – € 62,40 = € 41,60) komt in aanmerking voor de bestaande vrijstelling van € 500,00 op jaarbasis.

Sociale behandeling

Inzake sociale zekerheid is er geen bijkomende ingreep vereist, vermits vergoedingen voor woon-werkverkeer als belastbare vergoedingen worden beschouwd en bijgevolg reeds vrijgesteld zijn van socialezekerheidsbijdragen.

Aanvraag

De werkgever die het belastingkrediet wil aanvragen, moet kunnen aantonen dat aan alle voorwaarden voldaan werd.

Daartoe stelt hij een document op dat onderstaande gegevens bevat en dat hij:

- bij zijn aangifte voegt indien hij onderworpen is aan de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting of de parallelle belasting van niet-inwoners; of
- ter beschikking houdt van de administratie indien hij onderworpen is aan de personenbelasting of de belasting van niet-inwoners.

Het document dient volgende gegevens te bevatten:

- het bedrag per kilometer van de referentievergoeding (woon-werkvergoeding april 2026);
- het bedrag per kilometer van de verhoging van de woon-werkvergoeding;
- het bedrag per kilometer van de verhoging van de woon-werkvergoeding dat in aanmerking komt voor een belastingkrediet, rekening houdende met de hogervermelde grenzen;
- het aantal kilometer aan woon-werkverplaatsingen, gedaan in de periode van 01.05.2026 t.e.m. 31.07.2026, waarvoor in het betrokken belastbare tijdperk de verhoging van de woon-werkvergoeding werd toegekend;
- het (totaal)bedrag van het belastingkrediet dat wordt aangevraagd.

Wanneer het bedrag van de referentievergoeding of van de verhoging van de woon-werkvergoeding niet identiek is voor alle werknemers die daarvoor in aanmerking komen, worden hogervermelde gegevens meegedeeld per bedrag van de referentievergoeding en per bedrag van verhoging van de woon-werkvergoeding. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer de woon-werkvergoeding gebaseerd is op de prijs van een treinabonnement, in functie van de woon-werkafstand.

Wanneer de werkgever in zo'n geval echter kan aantonen dat het bedrag van de verhoging steeds beperkt blijft tot 20% van de referentievergoeding, met een absoluut maximum van € 0,10/km mag hij zich beperken tot de opgave van:

- het totaalbedrag van de verhoging van de woon-werkvergoeding dat hij in het betrokken belastbare tijdperk heeft toegekend voor woon-werkverplaatsingen in de periode van 01.05.2026 t.e.m. 31.07.2026;
- het aantal kilometer aan betrokken woon-werkverplaatsingen; en
- het (totaal)bedrag van het belastingkrediet dat wordt aangevraagd.

Het schriftelijk bewijs dat de verhoging de opgelegde grenzen respecteert, maakt deel uit van het document dat de werkgever bezorgt of ter beschikking houdt.